

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI kao prvostepeni krivični, po sudiji Jeleni Perović Kovačević, kao sudiji pojedincu, uz učešće zapisničara Slađane Vlahović u krivičnom predmetu protiv okrivljenog **Lazarević Marka** iz Podgorice, koga je na glavnom pretresu zastupao Stevan Damjanović, advokat iz Podgorice, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika, postupajući po optičnom predlogu ODT Podgorica Kt.br.1369/06 od 18.04.2008. godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 19.10.2009. godine, u prisustvu zastupnika optužbe Ivana Medojevića, zamjenika ODT Podgorica, okrivljenog i njegovog branioca, donio i istog dana javno objavio

PRESUDU

Okrivljeni Lazarević Marko, od oca Nikole i majke Zorke, rođene Vučinić, rođen 15.01.1941.godine u mjestu Rogame, opština Podgorica, sa prebivalištem u Podgorici, ul.Trg Nikole Kovačevića br. 1, završio pravni fakultet, po zanimanju penzioner i predsjednik Komisije za javne nabavke Republike Crne Gore, oženjen, otac četvoro djece, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan

Na osnovu čl. 363 tačka 3 Zakonika o krivičnom postupku

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Kojom je predstavljeno da je:

U periodu od 22.marta do 6. juna 2006.godine u Podgorici, kao službeno lice – predsjednik Komisije za javne nabavke Republike Crne Gore, u namjeri da pribavi korist DOO „Sent Galen“ iz Podgorice prekoračio granice svog službenog ovlašćenja propisanog čl. 63 Zakona o javnim nabavkama, na način što je rješavajući po žalbi DOO „St Galen“, dana 22.03.2006.godine donio rješenje kojim se poništava izvještaj Komisije javne apotekarske ustanove „Montefarm“ iz Podgorice za vrednovanje ponuda br.536 od 09.03.2006.godine u dijelu koji se odnosi na vrednovanje 13 segmenata lijekova, te dana 06.06.2006.godine donio zaključak br. 679-1/2006 kojim se dozvoljava izvršenje navedenog rješenja i nalaže apotekarskoj ustanovi „Montefarm“ da sa DOO „Sent Galen“ kao ponuđačem na otvorenom međunarodnom nadmetanju br. 0205 od 16.11.2005. godine, čija vrijednost ponude je iznosila 692,250,00€, zaključi ugovor o nabavci segmenata lijekova br. 0101018, 0101021, 0101093, 0101124, 0101125, 0101138, 0101139, 01011221, 0101263, 0101359, 0101428, 0101485 i 0101568, iako je članom 63 Zakona o javnim nabavkama propisano da Komisija za javne nabavke samo koordinira sistem javnih nabavki u Republici i predlaže

mjere za ispravke povodom žalbi dobavljača, pa je JAU „Montefarm“ odbila da zaključi takav ugovor zbog čega nije došlo do realizacije ovog pravnog posla sa ponuđačem DOO „St Galen“

- čime bi izvršio krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika

Troškovi krivičnog postupka shodno odredbi čl. 203 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Obrazloženje

Optužnim predlogom ODT Podgorica Kt.br. 1369/06 od 22.12.2008. godine, stavljeno je na teret okrivljenom Lazarević Marku da je izvršio krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika, pri kom optužnom predlogu je zastupnik optužbe ostao do kraja glavnog pretresa, predlažući u završnoj riječi da sud okrivljenog ogласi krivim i osudi po zakonu.

Okrivljeni Lazarević Marko na glavnom pretresu nije priznao izvršenje krivičnog djela stavljenog mu na teret. U svojoj odbrani je naveo da je predsjednik Komisije za javne nabavke CG, te da u toj komisiji ima još dva člana i sekretar komisije. Naveo je da su kao komisija, a nakon raspisivanja tendera za nabavku lijekova, medicinskih sredstava i farmaceutskih hemikalija od strane Apotekarske ustanove CG – Montefarm, morali da odluče po žalbi jednog od ponuđača, preciznije firme „St Galen“. Napomenuo je da je bilo još žalbi od drugih ponuđača, a da su nakon razmatranja istih, sve odbili, dok su u žalbi ponuđača „St Galena“ vidjeli da ima osnova i uvažili žalbu, pa su na sjednici sva tri člana, jednoglasno, donijeli rješenje kojom su uvažili žalbu „St Galena“ i predložili Apotekarskoj ustanovi „Montefarm“ da sa istim zaključi ugovor o nabavci određenih segmenata koji su navedeni u rješenju. Naveo je da, tim rješenjem što su donijeli na komisiji, nisu uopšte tretirali pitanje cijene za nabavku ovih lijekova, već su to prepustili autonomnoj volji ugovarača. Naveo je da JU „Montefarm“ nije u ostavljenom roku, koji postoji u rješenju, izjavio tužbu Upravnom sudu CG koji je nadležan u daljem postupku za provjeru rješenja, a samim tim rješenje je postalo pravosnažno. Nadalje je naveo da su nakon toga morali dati klauzulu izvršnosti i donijeti zaključak po kojem je trebalo da se postupi, te da je taj zaključak donijet jednoglasno na sjednici komisije, te da je tačno da ga je potpisala sekretar komisije Katarina Radović, a po njegovom ovlaštenju, kao predsjednika komisije. Istakao je da je to već sami administrativni akt koji je ona trebala da proslijedi „Montefarmu“ i „Sent Galenu“. Istakao je da smatra da su potpuno radili zakonito te da nisu nigdje prekoračili nadležnost i ovlaštenja, a o odluci se mogla podnijeti tužba Upravnom sudu, koji bi dao konačnu odluku o njihovom radu. Pojasnio je da kao predsjednik komisije nema neka veća ovlaštenja u tom radu, nego drugi članovi komisije, te da on

samo rukovodi sjednicom komisije a da svi glasaju za sebe, kao i da nisu tačni navodi da je on sam donio rješenje, već komisija u punom sastavu. Napomenuo je da oni, kao Komisija, uopšte nisu obrađivali cijenu same nabavke, jer to nije njihov posao, te da je to propustio da uradi naručilac tj. JU „Montefarm“ niti je i jedna komisija tretirala tu cijenu kao elemenat Ugovora o prethodnom postupku. Nadalje je naveo da je zapisnik sa te sjednice vođen zapravo 28.03.2006.godine, te da je sjednica bila zakazana za 22.03.2006.godine, pa onda pomjerena za 28.03.2006.godine, zbog čega je došlo do greške prilikom kucanja rješenja, kao i da su, kada su utvrdili da se radi o štamparskoj grešci, uradili ispravku i to rješenjem. Naveo je da su tada Srbija i Crna Gora bile zajedno i da su imale zajednički spisak lijekova kojima je dozvoljen uvoz, te da se to zove lista lijekova. Naveo je da su se nakon toga obratili Ministarstvu zdravlja da bi dobili odgovor na pitanje da li je „St Galen“ na listi uvoznika za ovaj lijek, te da su dobili od Ministarstva dokaz da jeste, a da se lijek nalazi na toj listi gdje je dozvoljen uvoz, kao i da su to utvrdili iz liste koja je javno objavljena i koja je zvanični dokument. Pojasnio je da se u tom periodu primjenjivala jedinstvena lista Savezanog Ministarstva, obzirom da crnogorski organi, a koji su trebali da obavljaju tu djelatnost, nisu bili formirani. Takođe je pojasnio da je, u tom periodu, odobrenje davalo Ministarstvo zdravlja, a primjenjivala se savezna lista. Istakao je da smatra da je sami postupak donošenja ovog rješenja u potpunosti bio zakonit, a ukoliko i eventualno nešto ne bi bilo u redu sa odlukama koje donosi Komisija za javne nabavke, zainteresovane strane uvijek imaju mogućnost pokretanja tužbe pred Upravnim sudom, u kome bi se mogla i morala ocijeniti zakonitost rješenja komisije. Naveo je da, u konkretnom slučaju, zainteresovane strane nisu pokrenule tužbu pred Upravnim sudom, zbog čega je i rješenje koje je donijela komisija postalo konačno, nakon čega je uslijedilo i donošenje zaključka koji je više administrativni akt. Naveo je da je ponuda „St Galena“ bila tada odbijena, u tom dijelu u kojem su oni odlučivali po žalbi, jer lijek nije bio registrovan i to po stanovištu Montefarma. Naveo je da je, razmatrajući žalbu, a nakon uvida u opisana dokumenta, komisija utvrdila da lijek jeste registrovan, zbog čega je i donijela jednoglasnu odluku, koja je i konstatovana u dispozitivu rješenja. Istakao je da on, kao predsjednik komisije, ni u kom slučaju nije mogao sam odlučiti u vezi bilo koje odluke u vezi rada Komisije za javne nabavke. Još jednom je istakao da smatra da je rješenje u potpunosti doneseno u skladu sa važećim, kako domaćim, tako i međunarodnim zakonima. Pojasnio je da, što se tiče cijene samog lijeka, kao i činjenice koje su se kroz štampu provlačile kako je lijek skuplji tri puta nego što bi trebalo, ni on kao predsjednik komisije, ni njeni članovi ne mogu znati cijenu lijeka, niti su dužni da je znaju. Nadalje, naveo je da je, naručilac javne nabavke, u konkretnom slučaju Montefarm, bio dužan da da orijentacione cijene lijekova, a što nije uradio, iako je to obaveza naručioca po zakonu. Istakao je da su oni raspolagali samo ukupnom cijenom tendera a ne i cijenom po pojedinim partijama. Naveo je da je to bio prvi put da komisija donosi zaključak o izvršnosti rješenja komisije za nabavku, a iz razloga što je, do tog trenutka, naručilac uvijek postupao po njihovim rješenjima i nikada nisu bili dovedeni u situaciju da neko ne postupi po rješenju Komisije za javne nabavke.

Nadalje je naveo da su po zakonu ovlašćeni da, kao organ koji donosi rješenje, stavljaju i klauzulu izvršnosti na isto. Istakao je da misli da su nadležni državni organi trebali da urade nešto po pitanju neizvršavanja ovog rješenja obzirom da je rješenje postalo pravosnažno i izvršno. Takođe je istakao da je Komisija ovlašćena po čl. 63 da donosi baš ovakvu vrstu rješenja, te da ih je Komisija i ranije donosila i do stupanja na snagu novog zakona, a nakon stupanja na snagu ovog zakona precizno su data ovlašćenja Komisije, kao i da su sve jezičke nedoumice sa tim zakonom otklonjene.

Branilac okrivljenog advokat **Stevan Damjanović** u završnoj riječi, a koju je okrivljeni u potpunosti prihvatio, je naveo da je optužni predlog, najblaže rečeno, neprihvatljiv jer nema ni jednog dokaza koji bi makar i djelimično potvrdio to što je napisano u činjeničnom opisu krivičnog djela predstavljenog optužbom. Naveo je da se navodi da je gospodin Lazarević „prekoračio granice svog ovlašćenja“. Naveo je da bi prekoračenje granica svog službenog ovlašćenja postojalo da je gospodin Lazarević, u namjeri da pribavi korist „St Galenu“, vršio službene radnje izvan njegovog službenog ovlašćenja, tako što bi izvršio radnju koja je u nadležnosti drugog službenog lica ili je pak preduzeo radnje koje uopšte nisu u nadležnosti službe kojoj pripada. Istakao je da je nedopustivo da u optužbi stoji samo uopštena konstatacija o prekoračenju granica svog službenog ovlašćenja, a da se ne navodi koja je to radnja konkretno i u čijoj je drugoj nadležnosti, odnosno koje je to drugo službeno lice trebalo da obavi radnju koju je izvršio gospodin Lazarević. Naveo je da je, ako se Lazareviću stavlja na teret prekoračenje granica službenog ovlašćenja, tužilac bio dužan da konkretno navede činjenice koje bi opravdavale to navodno prekoračenje, jer od tih činjenica zavisi pravilna primjena krivičnog zakonika. Naveo je da je taj propust tužioca uslijedio zbog toga što Marko Lazarević nije ni u čemu prekoračio svoje službeno ovlašćenje, već je samo kao predsjednik komisije, jednog višečlanog organa, postupao u skladu sa navedenim zakonom. Istakao je da je posebno značajno što Marko Lazarević nije donio konkretnu odluku kao inokosni organ, već kao član, odnosno predsjednik komisije, gdje on nema veća ovlašćenja od bilo kog člana komisije, kada se odlučuje po žalbi nekog od učesnika tendera. Pojasnio je da je pomenutu odluku donijela komisija, a ne Marko Lazarević, pa ako je učinjena zloupotreba putem prekoračenja ovlašćenja, kako se navodi u optužbi, a nije, učinjena je od svih članova komisije, tako da se ne bi mogao izdvojiti Marko Lazarević. Naveo je da je komisija, a ne neko drugi, nadležna da u konkretnom slučaju odlučuje po žalbi „St Galena“, pa se postavlja gdje su tu prekoračena ovlašćenja. Takođe, naveo je da je komisija, a ne Marko Lazarević, donijela zaključak br. 679-1/2006 od 05.06.2006.godine, kojim se dozvoljava izvršenje navedenog rješenja komisije, jer su se za to stekli zakonski uslovi, pošto Montefarm i pored velikog vremenskog roka za podnošenje tužbe Upravnom sudu, nije ustao sa tužbom tom sudu da eventualno ospori valjanost i zakonitost navedene odluke. Naveo je da je to njihovo pravo, ali se nameće zaključak da su i sami u Montefarmu ocijenili da je rješenje komisije pravilno i zakonito. Pojasnio je da je neulaganjem tužbe Upravnom sudu Montefarm

faktički dao pravosnažnost navedenom rješenju a ne Marko Lazarević ili komisija. Istakao je da se pomenutim zaključkom ne nalaže AU "Montefarm" da sa „St Galenom“ zaključi ugovor, kako je to u optužnom predlogu neistinito navedeno, niti je takav nalog dat bilo kojim aktom komisije, te da je tačno jedino da pod tačkom 2 izreke rješenja, stoji samo da se predlaže da Montefarm donese odluku i da zaključi ugovor sa „St Galenom“, a što je u saglasnosti sa zakonom. Nadalje, naveo je da se u ovom postupku od predstavnika Fonda i od pojedinih lica koji su saslušani kao svjedoci naprosto insistiralo na cijenama pojedinih lijekova, te da se upravo na osnovu njihovih iskaza vidi da u tenderu nisu navedene cijene pojedinih lijekova, već je bila data ukupna cijena za sve lijekove po tom tenderu, pa se ni u ovom dijelu Komisiji ne može ništa zamjeriti. Istakao je da su, kod postojanja dozvole za uvoz navedenih lijekova izdate od Ministarstva zdravlja i kod iskaza svejdoka Pavličića, neprihvatljivi iskazi pojedinih svjedoka, radnika fonda zdravstva, da ti lijekovi nisu bili registrovani na području SCG odnosno da ih zbog toga komisija za vrednovanje nije prihvatila, kao i da upravo ovi dokazi u cjelosti potvrđuju odbranu Marka Lazarevića. Istakao je da rješenje komisije nije konačno i da donošenjem ono ne proizvodi pravno dejstvo u pravcu izvršenja, ako se ne slože zainteresovane strane, a one su se očigledno saglasile, jer niko nije u dozvoljenom postupku i redovnim pravnim sredstvima pobijao valjanost ovog rješenja, te tako protekom roka za podnošenje upravne tužbe, ono proizvodi pravno dejstvo. Kod ovakve situacije, postavlja se pitanje gdje su činjenice koje bi ukazivale na namjeru Marka Lazarevića da pribavi korist „St Galenu“ ili bilo kome drugome. Zbog svega izloženog, naveo je da je predlog odbrane jedina moguća odluka, a to je oslobađajuća presuda.

Radi utvrđivanja pravno relevantnih činjenica, sud je u dokaznom postupku proveo sljedeće dokaze: saslušao ovlašćenog predstavnika Fonda za zdravstvo Miranović Aleksu i ovlašćenog predstavnika JU Montefarm Anku Pešić, saslušao svjedoke Stanković Snežanu, Popivoda Milicu, Cijanović Zoricu, Pupovac Srđana, Savović Goricu, Iković Željka, Rama Bralića, Dabanović Veru, na saglasan predlog stranaka pročitao iskaz svjedoka Miodraga Pavličića datog na zapisniku o saslušanju svjedoka Ki.br.06/274 od 10.12.2007.godine, pročitao rješenje RCG Komisije za javne nabavke br. 398-03/2006 od 22.03.2006.godine, pročitao zaključak RCG Komisije za javne nabavke br. 679-1/2006 od 06.06.2006.godine, pročitao zaključak o ispravci rješenja od 10.05.2006.godine, izvršio uvid u tendersku dokumentaciju 0205, pročitao izvod iz KE na ime okrivljenog.

Ovlašćeni predstavnik Fonda za zdravstveno osiguranje CG Miranović Aleksa je naveo da Fond nije želio da finansira nabavku lijekova, po ovom spornom rješenju Komisije, jer bi Fond bio time oštećen za nekih petsto hiljada eura, te da oni iz Fonda smatraju da je Komisija prekoračila ovlašćenja i imperativno naložila Montefarmu da zaključi taj ugovor. Naveo je da su obavijestili Montefarm da oni, kao jedini finansijeri, neće finansirati nabavku po

tom rješenju, te da su obavijestili sve nadležne državne institucije o ovoj stvari. Naveo je da ovaj iznos od nešto malo preko petsto hiljada eura nije dat proizvoljno, već je izračunat uporednom analizom od nabavke lijekova iz prethodnih godina i tom uporednom analizom je utvrđena razlika od tih petsto hiljada eura. Istakao je da se ne može izjasniti da li Fond ima zakonsko pravo da uskrati finansiranje, ali pošto bi država bila oštećena za petsto hiljada eura, iz tog razloga nisu htjeli finansirati. Naveo je da jedini razlog što je Fond obavijestio Montefarm i ostale državne institucije o tome da neće finansirati nabavku spornih lijekova je ta velika razlika u cijeni, a koliko je njemu poznato Fond nije imao drugih primjedbi na rad ostalih komisija koje su radile po tenderu. Naveo je da ne zna da li Fond ima zakonsko ovlaštenje da cijeni zakonitost odluka koje donosi Komisija o javnim nabavkama. Takođe je istakao da zna da cijene lijekova nisu konstantne, već se mijenjaju, ali da te cijene idu na niže i to zahvaljujući radu komisija u Montefarmu i Fonda koji mukotrpnim radom dovode do toga da se lijekovi nabavljaju po nižoj cijeni a sve u skladu sa zakonom.

Ovlašćeni predstavnik AU "Montefarm" Anka Pešić je navela da samo zna da je bio tender, ali da se u vezi toga se ne može precizno izjasniti. Navela je da su sva saznanja koja ima posredna. Nadalje je navela da ne zna zašto „Montefarm“ nije pokrenuo upravni postupak, osim ako nije smatrao da je rješenje zakonito, jer je praksa njihove ustanove da pokreće postupke ukoliko smatra da nešto nije zakonito urađeno.

Svjedok Stanković Snežana je navela da je u pomenutom periodu bila član komisije za vrednovanje ispred JU „Montefarm“ i da je tačno da su u njihovom dijelu posla razmatrali ponude od raznih ponuđača po tenderu koji je raspisala JU „Montefarm“ i o tome donijeli zaključak koji su kasnije dostavili Komisiji za dodjelu ugovora. Navela je da smatra da su vrlo savjesno i odgovorno sve te ponude pogledali i o tome donijeli zaključak. Pojasnila je da se u konkretnom slučaju, povodom ponude „St Galena“ iz tenderske dokumentacije nijesu se mogle utvrditi cijene lijekova koje je ova kompanija ponudila.

Svjedok Popivoda Milica je navela da je u pomenutom periodu ispred JU „Montefarm“ imenovana za člana komisije za vrednovanje i tom prilikom je sa ostalim članovima komisije vršila uvid u ponude od raznih ponuđača i nakon toga su zapisnički konstatovali i sve prosljedili komisiji za dodjelu ugovora. Istakla je da smatra da su veoma savjesno i odgovorno odradili svoj dio posla. Istakla je da se sjeća da lijekovi koje je ponudio „St Galen“ nisu bili registrovani.

Svjedok Cijanović Zorica je navela da je ispred JU „Montefarm“ imenovana za člana komisije za vrednovanje. Navela je da su nakon toga izvršili uvid u ponude ponuđača koje su pristigle na osnovu tendera koji je raspisan. Navela je da su o tome sačinili zapisnik koji su prosljedili Komisiji za dodjelu ugovora. Nadalje je navela da se sjeća da ponuđač „St Galen“ kao i još neki ponuđači nisu imali registrovane lijekove u SCG a što je tada bilo obavezno, te da su to i tražili u

tenderu. Navela je da su o tome obavijestili komisiju za dodjelu ugovora. Pojasnila je da se prvo vrednuje da li je lijek registrovan, te koju aktivnu supstancu sadrži i ako se utvrdi da neki podatak nedostaje, ponuda se odbacuje i ne dolazi se do cijene, a to se u konkretnom slučaju desilo sa „Sent Galenom“.

Svjedok Pupovac Srđan je naveo da je u pomenutom vremenu bio radnik Fonda za zdravstvo i bio je određen kao član komisije za vrednovanje po javnom tenderu koji je raspisala JU „Montefarm“, te je, kao i ostali članovi komisije, razmatrao ponude od raznih ponuđača, te da su zapisnički konstatovali sve što su utvrdili. Naveo je da se sada ne može sjetiti svih detalja, ali da zna da su stručno, savjesno i odgovorno radili i da su nakon toga sve zapisnički konstatovali i dostavili komisiji za dodjelu. Takođe je naveo da se ne sjeća da li su konkretne prilike razmatrali cijene lijekova koje je ponudila kompanija „St Galen“ jer se sve desilo jako davno.

Svjedok Savović Gorica je navela da je 2006.godine bila u radnom odnosu u Ministarstvu zdravlja, sada Ministarstvo zdravlja, rada i socijalnog staranja. Navela je da je bio raspisan tender za nabavku lijekova i medicinskih sredstava, te su oformljene tri komisije, i to komisija za otvaranje ponuda, komisija za vrednovanje dostavljenih ponuda i komisija za dodjelu ugovora, a da je ona bila u komisiji za dodjelu ugovora. Pojasnila je da je posao komisije u kojoj je ona bila da utvrdi da li je izvršen pravilan odabir ponuđača, pri čemu je farmaceut vodio računa o sertifikatima, jačini lijekova i svemu ostalom što je pratilo odabir sa medicinske strane, kolega Iković je vodio računa o metodologiji utvrđivanja najpovoljnije cijene, te da je ona, kao pravnik, imala obavezu da utvrdi da li je bilo nekih propusta sa pravne strane prilikom vrednovanja ponuđača. Navela je da su, sve što je konstatovano, unijeli u zapisnik, te da se ne može precizno izjasniti ko je od ponuđača bio odabran od komisije za vrednovanje, već se samo sjeća da su potvrdili izbor koji je komisija za vrednovanje predložila. Istakla je da se svi zapisnici nalaze u „Montefarmu“ te da su potpisani od sva tri člana komisije, te da u cjelosti stoji iza svega što je u komisiji konstatovano i pitanje registracije se nikada nije ni dovelo u pitanje. Navela je da smatra da veledrogerija – ponuđač DOO „St Galen“ pravilno nije odabran, jer je ponudio lijekove koji nisu bili registrovani, a da su oni u javnom pozivu naveli da je potrebno ponuditi lijekove koji su registrovani na teritoriji SCG. Istakla je da je „St Galen“ uložio žalbu navodeći da imaju lijekove koji su međunarodno registrovani u Evropskoj uniji, ali da oni nisu razmatrali prijave koje nisu bile registrovane na teritoriji SCG, što znači da je činjenica da lijekovi koje je ponudio „St Galen“ nijesu registrovani isključila je ovog ponuđača iz cjelokupne dalje procedure. Takođe je istakla da komisija u kojoj je radila nije razmatrala cijene lijekova za ponude koje komisija za vrednovanje nije prihvatila.

Svjedok Iković Željko je naveo da je bio član komisije koja je imenovana od strane direktora JU „Montefarm“ zajedno sa Verom Dabanović i Goricom Savović, te da je to komisija za dodjelu i da je njihov zadatak bio da pogledaju

ispravnost dostavljenih ponuda i provjere rad komisije za vrednovanje i prilikom kontrole tih ponuda i zapisnika kontrole za vrednovanje došli su do zaključka da je ta komisija radila ispravno i da je pravilno odlučila kada je odbila „St Galen“ a obzirom da isti tada nisu bili registrovani na teritoriji SCG, tačnije nisu imali dokaz o registraciji u tom trenutku. Naveo je da su zapisnički konstatovali da je komisija za vrednovanje odlučila kako treba. Pojasnio je da nisu razmatrali cijenu ponuđača koji prethodno nisu bili prihvaćeni od komisije za vrednovanje.

Svjedok Dabanović Vera je navela da se sve jako davno desilo, te da se slabo sjeća svega. Navela je da je bila član komisije za dodjelu ugovora, a što je u okviru svih tenderskih komisija, treća završna komisija. Nadalje je navela da se ne može tačno sjetiti šta su tačno provjeravali, te da joj se čini da su to bila imena firmi i finansijski iznosi. Pojasnila je da se ne može sjetiti tačno, ali da joj se čini da je dokumentacija koju je predala firma „St Galen“ bila nepotpuna ili su aplicirali sa neregistrovanim lijekovima, ali da je njihova komisija našla da su sve prethodne komisije zakonito sprovele svoj dio postupka. Navela je da se ne može sjetiti da li su uopšte razmatrali cijenu „St Galena“. Istakla je da ministar zdravlja i direktor Fonda zdravstva mogu odobriti nabavku pojedinih lijekova, te da je takva odluka za njih obavezujuća. Navela je da se ne sjeća da li su sva finansijska sredstva bila opredijeljena u cijelo ili pojedinačno u lijekovima.

Svjedok Ramo Bralić je naveo da je raspisan međunarodni tender – tender za otvoreno međunarodno nadmetanje br. 0205 za prikupljanje lijekova, medicinskih srdstava i farmaceutskih hemikalija za potrebe javnih zdravstvenih ustanova CG. Naveo je da je on direktor fonda za zdravstvo, te da ih je a ustanova „Montefarm“, kao njihov izvršilac, obavijestila da je državna Komisija za javne nabavke odlučila da poništi dio tendera na način što nalaže da se zaključi ugovor sa „St Galenom“ za 13 preparata koji nisu uzeti u razmatranje za vrednovanje jer nisu ispunjavali uslove iz tendera, a to je da nisu bili registrovani. Pojasnio je da je to naročito zbog toga što se taj segment sastoji od 22 partije, a Komisija za javne nabavke nalaže da se zaključi ugovor i odaberu 13 partija jer svih 22 nisu ispunjavali tenderske uslove, te da su to prihvatili Fondu bi se nanijela šteta u iznosu od 513000€. Naveo je da se zbog svega toga obratio Komisiji za javne nabavke dopisom od 13.04.2006. godine br.02-914/1 gdje su tačno naveli zbog čega ne mogu prihvatiti to rješenje komisije za javne nabavke, jer je ona tu napravila nekoliko grešaka, a prije svega nema ovlašćenja da ona nalaže zaključenje ugovora sa bilo kim, te da treba da vrednuje samo rad prvostepene komisije i da utvrdi da li je ta procedura bila zakonita. Nadalje je naveo da zbog toga nisu htjeli da finansiraju nabavku određenih lijekova i da daju nalog AU „Montefarm“ da to izvrši, tj. da sklopi ugovor sa dobavljačem „St Galen“. Naveo je da su nakon toga dana 19.04.2006.godine ponovo dobili dopis od Komisije za javne nabavke br. 554-2/2006 kojim oni traže – insistiraju da moraju sklopiti ugovor sa „St Galenom“, te da su im rekli da je njihovo rješenje konačno, te da oni moraju tako postupiti, a to on, kao direktor Fonda, nije htio da prihvati, jer je smatrao da bi sa tim i Fond i Država pretrpjeli štetu. Naveo je da su dobili

dopis br. 679-1/2006 od 05.06.2006.godine kojim se dozvoljava izvršenje rješenja komisije za javne nabavke, a koje je potpisala neovlašćeno Katarina Radović i kojim kaže da će se ugovor zaključiti u roku od 8 dana, a što oni nisu prihvatili. Istakao je da ga je, kao odgovorno lice, zabrinula tolika upornost i insistiranje Komisije za javne nabavke da se taj posao okonča na način kako su oni zamislili, a što ne bi bilo u skladu sa zakonom. Nadalje je naveo da mu nije poznato zbog čega nije pokrenut upravni spor u cilju eventualnog poništenja spornog rješenja. Istakao je da Fond nije ni ulazio u ocjenu zakonitosti već je našao da bi zaključenje tog ugovora oštetilo Fond i državu za petsto trinaest hiljade eura, te da su zbog toga odlučili da ne zaključe taj posao nabavke spornih lijekova. Pojasnio je da, po tadašnjem zakonu, tender nije morao sadržati cijenu kao limitirajuću po pojedinačnim lijekovima, već je sadržao ukupnu cijenu koja je opredijeljena za sve lijekove po tom jednom tenderu. Naveo je da ništa dalje ne može reći u vezi ovoga, te da su uradili uporednu analizu, kao i da bi se tačno znalo o kojoj razlici u cijeni se radi, a obzirom na pritisak javnosti na Fond.

Svjedok Miodrag Pavličić je naveo da je u pomenutom periodu bio ministar zdravlja u Vladi RCG, te da je on dao dozvolu za uvoz lijekova, ali po prethodno pribavljenom mišljenju farmaceutskeg sektora koji je u Ministarstvu zdravlja zadužen za praćenje te problematike – uvoza lijekova. Naveo je da ni u jednom trenutku nije dovodio u pitanje validnost tog dokumenta i stručnost lica koja rade u tom sektoru te da je vjerovatno i dao tj. potpisao dozvolu za uvoz. Nadalje je naveo da zbog potreba stanovništva za određenim lijekovima u datom trenutku, on kao ministar, ima pravo da potpiše dozvolu za uvoz iako ti lijekovi trenutno nisu registrovani u SCG, a obzirom da se dugo čeka na postupak registracije, ponekad mora da potpiše i za neregistrovane lijekove a zbog potreba stanovništva.

Iz tenderske dokumentacije vezane za međunarodno nadmetanje broj 0205, za prikupljanje ponuda za nabavku lijekova, medicinskih sredstava i farmaceutskih hemikalija za potrebe javnih zdravstvenih ustanova RCG, sud je utvrdio da je dana 16.11.2005. godine a Ustanova Crne Gore oglasila otvoreno međunarodno nadmetanje broj 0205 za prikupljanje ponuda za nabavku lijekova, meicinskih sredstava i farmaceutskih hemikalija za potrebe javnih zdravstvenih ustanova u Crnoj Gori, čiji je osnivač Republika, na nivou godišnjih potreba za, između ostalog, LOT br.1/Ljekovi i LOT br.3/medicinski potrošni materijal, te da su precizno određeni uslovi na koji način se ponude podnose i koja dokumenta je neophodno podnijeti da bi ponuda bila prihvatljiva. Nadalje, iz navedene dokumentacije se utvrđuje da je Komisija za otvaranje ponuda u sastavu Zoran Knežević, Dragica Vučinić i Aleksa Miranović, otvorila ponude i konstatovala koje su ponude blagovremene, a između ostalog komisija je konstatovala da je ponuda "St Galen" blagovremena, da sadrži sve obvezne dokaze iz PjN 4, da se ponuda odnosi na lotove broj 01 i 03, da je ukupna vrijednost ponude 3.485.570,49€, da je ponudom dostavljena cjelokupna dokumentacija zahtjevana tenderom.

Nadalje iz tenderske dokumentacije se utvrđuje da je Komisija za vrednovanje u sastavu Dragaš Radoma, Stanković Snežana, Popivoda Milica, Cijanović Zorica, Novović Dragana I Pupoviac Srđan, shodno zakonskim propisima izvršila individualno ispitivanje, vrednovanje i poređenje ponuda koje je dostavila Komisija za otvaranje ponuda, te da je nakon uvida u prispjele ponude, da neke od njih imaju veća odsupanja u skladu sa odredbama čl.34 Zakona o javnm nabavkama, te da je između ostalog navedeno da zbog ponuđenih količina, oblika, jačina i roka trajanja za javno nadmetanje, kao i ponuđenih neregistrovanih lijekova nijesu vrednovane pozicije kod određenih ponuđača, pa između ostalih i ponuđača "St Galen", i to da "St Galen" za poziciju 0101018 - nije dostavilo potrebna dokumentacija o kvalitetu lijeka; za pozicije 0101020, 0101021, 0101039, 00101093, 0101094, 0101095, 0101102, 0101124, 0101125, 0101139, 01011221, 0101263, 0101333, 0101361, 0101428, 0101485, 0101501, 00101504, 01020244 - ponuđen je neregistrovani lijek i 0101138, 0101359 - nije ponuđena tražena jačina. Takođe, Komisija za vrednovanje je uradila rang listu najpovoljnijeg dobavljača, na kojoj rang listi se nalazi I doo "St Galen" na poziciji 24 za LOT 01 u ukupnom iznosu 80.266,00€. Nadalje, Komisija za dodjelu ugovora u sastavu Vera Dabanović, Gorice Savović i Željko Iković, je nakon što se saglasila u svemu sa preporukama Komisije za vrednovanje, donijela odluku da se zaključe ugovori o nabavci lijekova i medicinskih sredstava shodno predlogu Komisije za vrednovanje, između ostalih ponuđača i sa ponuđačem "St Galen" za LOT 01 u ukupnom iznosu 80,266,00€.

Nakon donošenja ove odluke, "St Galen" d.o.o. je izjavio pritužbu, koja je odbijena, nako čega je izjavio žalbu Komisiji za javne nabavke CG.

Odlučujući po žalbi ponuđača "St Galen" d.o.o. Komisija za javne nabavke je zatražila od JU "Montefarm" Podgorica da im dostave kompletnu dokumentaciju u vezi javnog nadmetanja (po tenderu broj 0205), nakon čega je donijela rješenje br. 398-03/2006 od 22.03.2006. godine, odnosno 28.003.2006. godine.

Iz rješenja RCG Komisije za javne nabavke br.398-03/2006 od 22.03.2006. godine, sud je utvrdio da se usvaja žalba preduzeća „St Galen“ d.o.o., Podgorica, kao osnovana pa je poništen izvještaj Komisije za vrednovanje ponuda broj 536 od 09.03.2006.godine, u dijelu koji se odnosi na vrednovanje segmenata 0101018, 0101021, 0101093, 0101124, 0101125, 0101138, 0101139, 01011221, 0101263, 0101359, 0101428, 0101485 i 0101504. Nadalje, istim rješenjem je predloženo AU „Montefarm“ Podgorica da donese odluku i zaključi ugovor sa ponuđačem „Sent Galen“ DOO Podgorica, o dodjeli ugovora za segmente 0101018, 0101021, 0101093, 0101124, 0101125, 0101138, 0101139, 01011221, 0101263, 0101359, 0101428, 0101485 i 0101504 po pozivu za javno nadmetanje 0205 od 18.11.2005.godine. Nadalje u stavu trećem je naznačeno da će se ugovor u roku od 8 dana zaključiti od dana dostavljanja rješenja, o čemu su bili dužni da obavijeste komisiju u roku od 3 dana od dana zaključenja ugovora. Iz obrazloženja navedenog rješenje se utvrđuje koji su to

razlozi rukovodili Komisiju za javne nabavke da poništi dio tendera, koji se odnosi na sporene segmente lijekova, a takođe u pravnoj pouci je naznačeno da je protiv rješenja dozvoljena tužba Upravnom sudu CG u roku od 30 dana od dana prijema istog.

Iz zaključka o ispravci rješenja od 10.05.2006.godine sud je utvrdio da se u rješenju broj 398-3/2006 ispravlja očigledna greška u pisanju – kucanju, tako da na strani 1 u zaglavlju i u uvodnom dijelu datum „22.03.2006.“ treba da glasi „28.03.2006.“.

Iz zaključka RCG Komisije za javne nabavke br.679-1/2006 od 06.06.2006. godine, sud je utvrdio da se dozvoljava izvršenje prethodno opisanog rješenja Komisije za javne nabavke broj 398-3/2006 od 28.03.2006.godine.

Iz tenderske dokumentacije se dalje utvrđuje da je direktor AU "Montrefarm" dana 11.04.2006 godine, dostavio dopis br.1745 Republičkom fonud za zdravstveno osuiguranje u kome je iste obavijestio o toku tendera-otvorenog medjunarodnog nametannja br.0205 za prikupljanje ponuda za nabavku lijekova, medicinskih sredstava i farmaceutskih hemikalija za potrebe javnih zdravstveih ustanova u CG čiji je osnivač republika, kao i o odukama komisija koje su formirane povodom tendera. Nadalje u dopisu je navedeno da je ponudjač "ST Galen" izjavio pritužbu, koju je AU "Montefarm" 07.03.2006 godine, odbacila nakon čega je Komisija za javne nabavke svojim rješenjem br.398-3/2006 usvojila žalbu preduzeća "St Galen" kao osnovanu i poništila izvještaj komisije za vrednovanje u dijelu koji se odnosi na vrednovanje 13 segmenata i predložila apotekarskoj ustanovi da donese odluku i zaključi ugovor za 13 segmenata. Nadalje, u dopisu su naznačeni razlozi zbog kojih a ustanova CG smatra da nije prihvatljivo rješenje komisije za javne nabavke, navodeći sve razloge zbog kojih sve nije prihvatljivo, uglavnom ponavljajući razloge koji sud rukovodili Komisiju za vrednovanje da ne prihvati u tom dijelu ponudu "St Galena", a takođe obavijestava Fond da nije prihvatljiva ponuda u ovom dijelu ni u finansijskom smislu, jer upoređujući ponudu firme "St Galen" Podgorica u finansijskom dijelu za 13 segmenata sa cijenama po kojima su isti preparati nabavljeni u prethodnom periodu, da se dolazi do podataka da je razlika u cijeni, u smislu da je ponuda "St Galena" veća za 513.250,00 € te da smatraju da su cijene konkretnih lijekova ponudjača "St Galen" neuporedivo veće i da se ničim ne mogu opravdati.

Iz tendrske dokumentacije se dalje utvrđuje da je Komisija za javne nabavke povodom žalbe ponudjača "Montemedicom" d.o.o. Podgorica odlučujući u vezi istog tendera, usvojilo žalbu navedenog preduzeća i poništio odluku u vezi odredjenih segmenata te predložila mjere za ispravku na način što će AU "Montefarm" objaviti i oglasiti novi poziv za nadmetanje za navedene segmente u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja, o čemu će obavijestiti Komisiju u roku od 3 dana od dana objavljivanja i oglašavanja novog poziva. Takođe, iz

tenderske dokumentacije se vidi da je Komisija za javne nabavke odlučivala i po žalbama drugih ponuđača, pa je rješenjem navedene žalbe i odbila.

Iz dozvole Vlade RCG Ministarstva zdravlja koju je potpisao ministar zdravlja dr Miodrag Pavličić br.02/250-1084/1 od 27.03.2006. godine, sud je utvrdio da je izdata dozvola za uvoz lijekova doo "St Galen" i to za 13 vrsta lijekova. Iz dopisa Ministarstva zdravlja br.01/50-3153 od 19.04.2006. godine, se utvrđuje da je Ministarstvo zdravlja, odgovarajući na dopis AU "Montefarm", da Ministarstvo podržava aktivnosti i napore institucija zdravstva da na najbolji i najracionalniji način obezbjede građanima sigurne, kvalitetne i bezbjedne lijekove i da su interesi pacijenata prioritet, ali da utvrđena zakonska procedura obavezuje sve učesnike na pridržavanje pravila postupka javnih nabavki, a predviđena je i sudska zaštita strane koja procjenjuje da su njena prava povrijeđena. Zbog navedenog, Ministarstvo zdravlja apeluje na sve učesnike u postpku na što brže prevazilaženje problema radi obezbjeđivanja nesmetanog snadbijevanja građana lijekovima.

Iz dopisa AU "Montefarm" broj 1920 od 19.04.2006. godine, koji je upućen ponuđaču "St Galen", se utvrđuje da je AU "Montefarm" obavijestila "St Galen" da Fond za zdravstveno osiguranje zauzeo stav da neće finansirati niti dati saglasnost za zaključenje ugovora za navedene segmente, pa pošto a ustanova nema drugih izvora finansiranja nijesu u mogućnosti da zaključe ugovor za 13 segmenata predloženih od strane Komisije za javne nabavke.

Nadalje iz tenderske dokumentacije se utvrđuje da je Komisiji za javne nabavke dostavljen podnesak od strane punomoćnika d.o.o. "St Galen" kojim se traži da se donese zaključak kojim se dozvoljava izvršenje rješenja br.398-03/2006 od 28.03.2006. godine.

Iz izvoda iz KE br. 11-245/09-194/2-53 od 14.01.2009.godine na ime okrivljenog Lazarević Marka, sud je utvrdio da isti ranije nije osuđivan.

Ocjenom navoda optužbe, odbrane okrivljenog, te provedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i u svojoj međusobnoj povezanosti sud je našao da nijesu potvrđeni činjenični navodi optužbe iz kojih razloga je i okrivljenog Lazarević Marka oslobodio od istih.

Naime, sud je nesporno utvrdio da je Komisija za javne nabavke rješavala kao drugostepeni organ u postpku po žalbi ponuđača "St Galen" doo, te da je žalba bila izjavljena radi poništaja dijela tendera - međunarodnog nadmetanja broj 0205, za prikupljanje ponuda za nabavku lijekova, medicinskih sredstava i farmaceutskih hemikalija za potrebe javnih zdravstvenih ustanova RCG.

Nadalje, sud je nesporno utvrdio da je rješavajući po navedenoj žalbi doo „St Galen“, dana 28.03.2006.godine Komisija za javne nabavke donijela rješenje

broj br.398-3/2006 kojim se poništava izvještaj Komisije javne AU „Montefarm“ iz Podgorice za vrednovanje ponuda br.536 od 09.03.2006.godine u dijelu koji se odnosi na vrednovanje 13 segmenata lijekova, 0101018, 0101021, 0101093, 0101124, 0101125, 0101138, 0101139, 01011221, 0101263, 0101359, 0101428, 0101485 i 0101504, te da je predloženo AU „Montefarm“ Podgorica da donese odluku i zaključi ugovor sa ponuđačem „St Galen“ DOO Podgorica, o dodjeli ugovora za segmente 0101018, 0101021, 0101093, 0101124, 0101125, 0101138, 0101139, 01011221, 0101263, 0101359, 0101428, 0101485 i 0101504 po pozivu za javno nadmetanje 0205 od 18.11.2005.godine, kao i da je u stavu trećem naznačeno da će se ugovor u roku od 8 dana zaključiti od dana dostavljanja rješenja, o čemu su dužni da obavijeste komisiju u roku od 3 dana od dana zaključenja ugovora. Prednje proizilazi iz odbrane okrivljenog koja odbrana je jasna, logična i precizna i u skladu sa materijalnim dokazima i to citiranim rješenjem br.398-3/2006, kao i zaključkom o ispravci rješenja od 10.05.2006.godine.

Takođe, sud je nesumnjivo utvrdio da u tenderskoj dokumentaciji vezanoj za međunarodno nadmetanje broj 0205, za prikupljanje ponuda za nabavku lijekova, medicinskih sredstava i farmaceutskih hemikalija za potrebe javnih zdravstvenih ustanova RCG, koji je dana 16.11.2005. godine oglasila AU „Montefarm“, nijesu bile naznačene pojedinačne cijene po segmentima - lijekovima, te da nijedana komisija formirana u vezi donošenja odluke po navedenom tenderu (Komisija za otvaranje ponuda, Komisija za vrednovanje, Komisija za dodjelu ugovora) nije odbila ponudu ponuđača „St Galen“ u spornom dijelu zbog previsoke cijene, već iz razloga za segment broj 0101018 - nije dostavio potrebna dokumentacija o kvalitetu lijeka; za segmente 0101021, 0101093, 0101124, 0101125, 0101139, 01011221, 0101263, 0101428, 0101485, 0101504 - ponuđen je neregistrovani lijek i 0101138, 0101359 - nije ponuđena tražena jačina, takođe su se i članovi komisija, svjedoci Stanković Snežana, Cijanović Zorica, Savović Gorica, Iković Željko decidno izjasnili da nijesu razmatrali cijenu, te da zbog razloga cijene nijedan sproni segment nije odbijen, već iz drugih razloga, te da po tada važećem zakonu nije bilo obavezno da se za pojedinačne segmente naznačavaju cijene. Iskaze ovih svjedoka sud je cijenio i iste je prihvatio kao jasne logične i saglasne, te im kao takvima poklonio vjeru. Takođe, sud je cijenio i iskaze svjedoka Popivoda Milice, Pupovac Srđana, Dabanović Vere i Miodraga Pavličevića, kao i iskaz ovlašćenog predstavnika AU „Montefarm“ i iste je prihvatio kao istinite, logične, jasne.

Nadalje, sud je nesumnjivo utvrdio da se razlika u cijenama za navedene lijekova prvi put pominje dana 11.04.2006 godine, kada je direktor AU Montefarm svojim dopisom obavijestio direktora Fonda za zdravstveno osiguranje i ministra zdravlja o navedenim uporednim analizama koje su rađene, te da je razlika u cijenama između ranije nabavljenih lijekova i spronih, oko 513.500,00€. Dakle, nakon donošenja rješenja br.398-3/2006 od 28.03.2006. godine, Komisije za javne nabavke, pominje se cijena spronih segmenata, lijekova, kao jedan od

razloga za ne zaključenje ugovora, a u vrijeme kada su zainteresovane strane mogle da dobiju sudsku zaštitu, a što im je bio predloženo dopisom Ministarstava zdravlja br.02/250-1084/1 od 27.03.2006. godine, odnosno mogle su da pokrenu upravni spor, obzirom da se u tom postupku odlučuje o zakonitosti navedenog rješenja. Prednje proizlazi iz odbrane okrivljenog i dopisa ministra zdravlja br.01/50-3153 od 19.04.2006. godine i dopisa direktora AU "Montefarm" br.1747 od 11.04.2006. godine.

Takođe, optužnim predlogom je predstavljeno da je Komisija za javne nabavke donijela zaključak broj 679-1/2006 kojim se dozvoljava izvršenje navedenog rješenja i da se nalaže AU „Montefarm“ da sa DOO „Sent Galen“ kao ponuđačem na otvorenom međunarodnom nadmetanju br. 0205 od 16.11.2005. godine, čija vrijednost ponude je iznosila 692,250,00€, zaključi ugovor o nabavci segmenata lijekova br. 0101018, 0101021, 0101093, 0101124, 0101125, 0101138, 0101139, 01011221, 0101263, 0101359, 0101428, 0101485 i 0101568. Međutim, nakon uvida u citirani zaključak o izvršenju, sud je našao da Komisija za javne nabavke u istom nije naložila već je odredila da je rješenje br.398-3/2006 od 28.03.2006. godine postalo izvršno, odnosno da se dozvoljava izvršenje navedenog rješenja obzirom da zainteresovana lica nijesu pokrenula upravni spor. Takođe, u zaključku je citirana izreka rješenja br.398-3/2006 od 28.03.2006. godine, tako da Komisija za javne nabavke u navedenom zaključku nije ništa naložila, a kako je to predstavljeno optužnim predlogom.

Članom 63 Zakona o javnim nabavkama je između ostalog predviđeno da u vršenju svojih funkcija Komisija za javne nabavke ovlašćena je da: (1) nadzire rad jedinica za javne nabavke, jedinica za upravljanje projektima i Direkcije odgovorne za nabavke i Direkcije odgovorne za javne radove; (2) ispita žalbe dobavljača i javnih ustanova i da predloži mjere za ispravku; (3) ispita prijavljene slučajeve nepravilnosti i lošeg upravljanja i predloži mjere za ispravku; (4) da donese odluku u slučaju sporova između javnih ustanova a u vezi sa tumačenjem odredaba ovog zakona; (5) odredi postupke javnih nabavki u skladu sa ovim zakonom.

Krivičnim zakonikom, čl. 416 st.1 između ostalog je predviđeno da službeno lice vrši krivično djelo ako u namjeri da sebi ili drugom pribavi korist prekorači granice svog službenog ovlašćenja. Pod prekoračenjem granica službenog položaja, se podrazumjeva da službeno lice vrši službenu radnju koja je izvan njegovog službenog ovlašćenja, odnosno, prekoračenje granica službenog ovlašćenja postoji kada službeno lice preduzima službene radnje koje nijesu obuhvaćene njegovim službnim ovlašćenjem, pri tome je moguće da ono preduzima djelatnost koje spadaju u nadležnost neke druge službe ili da vrši službenu radnju koja je u okviru ovlašćenja službe kojoj to lice pripada ali je u nadležnosti nekog drugog službenog lica.

Komisija za javne nabavke je državni organ koji vrši javna ovlašćenja, a odlučuje

o pravima i obavezama stranaka, te pilikom donošenja rješenja primjenjuje odredbe Zakona o javnim nabavkama i Zakona o opštem upravnom postupku. Takođe, ocjena zakonitosti rješenja koja donosi Komisija za javne nabavke, se ne ostvaruje u krivičnom postpku već u upravnom sporu, a istu vrši Upravni sud Republike Crne Gore. Po mišljenju suda, rješenje Komisije za javne nabavke broj 398-3/2006 od 28.03.2006. godine, je konačno, jer se nije moglo pobijati žalbom, ali se protiv istog mogla izjaviti tužba Upravnom sudu RCG. Takođe, navedeno rješenje je steklo i pravosnažnost, jer pravosnažno je rješenje koje se više ne može pobijati u upravnom sporu, obzirom da tužbu Upravnom sudu RCG nijesu izjavila zainteresovana lica u predviđenom roku od 30 dana. Takođe, po mišljenju suda, a od nastupanja pravnog dejstva konačnosti, stranka može ostvarivati svoja prava, pa i tražiti izvršnost rješenja, a što je d.o.o. "St Galen" i uradio podneskom dod 23.05.2006. godine. Kod ovakvog utvrđenog činjeničnog stanja, za ovaj sud je nesumnjivo utvrđeno da je Komisija za javne nabavke, poštujući zakonske propise imala ovlašćenja da donese zaključak o izvršenju rejšenja broj 398-3/2006 od 28.03.2006. godine.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, mišljenje suda je da okrivljeni koji je predsjednik Komisije za javne nabavke, koji je sa još dva člana komisije donio rješenje broj 398-3/2006 od 28.03.2006. godine i zaključak o dozvoli izvršenja navedenog rješenja nije prekoračio granice svog službenog položaja u namjeri da pribavi korist doo "St Galen". Po mišljenju suda okrivljeni je postupao u granicama svog službenog ovlašćenja donoseći navedene odluke, dok se zakonitost odluka mogla i trebala cijeniti u upavnom sporu, pred Upavnim sudom RCG.

Tokom postupka, nijednim dokazom nije utvrđena namjera okrivljenog da svojim ponašanjem pribavi korist bilo kome, pa ni "St Galenu". Sama činjenica da je Komisija za javne nabavke donijela konkretno rješenje, ne može biti osnov za pokretanje krivičnog postpka, niti se u krivičnom postpku može cijeniti zakonitost samog rješenja, posebno, a kako je prethodno navedeno, Komisija za javne nabavke jeste ovlašćena da ispita žalbe dobavljača i javnih ustanova i da predloži mjere za ispravku.

Krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.1 Krivičnog zakonika, se može izvršiti samo sa direktnim umišljajem, odnosno da izvršilac mora biti svjestan da čini krivično djelo pa da to i hoće, a sprovedeni dokazi ne ukazuju na postojanje takve vrste umišljaja kod okrivljenog, odnosno da je isti znao da svojim radnjama prekoračava granice svog službenog ovčašćenja u nameri da pribavi korist d.o.o. "St Galen". Po mišljenju ovog suda čak ni činjenica da je u upravnom sporu poništeno kao nezakonito rešenje koje je doneo okrivljeni, odnosno Komisija za javne nabavke, iako upravni spor nije vođen i to iz razloga, a kako je to i ovlašćeni predstavnik AU "Montefarm" naveo u svom svjedočkom iskazu, nijesu smatrali da je rješenje nezakonito, jer da su smatrali da je nezakonito, pokrenuli bi upravni spor, ne može biti osnov za pokretanje krivičnog

postupka. U pravnoj državi i pravnom sistemu kao takvom, sve odluke nadležnih organa podliježu ispitivanju u drugostepenom postupku i kao takve mogu biti potvrđene, preinačene ili ukinute. Činjenica da je neka odluka ukinuta, makar uz konstataciju da je nezakonita, a što se čak i nije ispitivalo pred nadležnim sudom, odnosno što se nije desilo u konkretnom slučaju, ne povlači za posledicu potrebu ocjenjivanja pobijane odluke sa aspekta krivične odgovornosti samo zbog toga. Količina društvene opasnosti u takvom ponašanju i u takvim situacijama, kao i dokazi koji na to ukazuju, moraju biti nesumnjivo utvrđeni, jer u suprotnom svaka odluka nadležnog organa koja bi u nekom žalbenom postupku bila ukinuta, mogla bi za posledicu da ima pokretanje krivične odgovornosti lica koje je takvu odluku donijelo, odnosno utvrđivanje njegove krivice. U svakom slučaju, ovlašćeni tužilac nije ponudio, niti je sud sprovedenim dokaznim postupkom konstatovao postojanje takvih dokaza na osnovu kojih bi se utvrdilo da je okrivljeni izvršio djelo koje mu se stavlja na teret.

Činjenica da je ponuda ponuđača "St Galen" u finansijskom smislu veća za 513.250,00 €, koja pri tome nije ni bila poznata predsjedniku i članovima Komisije za javne nabavke u vrijeme donošenja spornog rješenja nije dovoljna okolnost da je okrivljeni imao namjeru da pribavi korist "St Galenu", a posebno kod činjenice da ponuda "St Galena" nije ni odbijena iz tog razloga. Navedena činjenica se nedvosmisleno utvrđuje svim provedenim dokazima, kako iskazima saslušanih svjedoka, tako i iz materijalnih dokaza - tenderske dokumentacije.

Kod i Ustavom predviđene odredbe da svako ima pravo na pravni lijek protiv odluke kojom se odlučuje o njegovom pravu ili na zakonom zasnovanom interesu, ovaj sud je mišljenja da su zainteresovane stanke imale i pravo i mogućnost da u upravno sporu ispituju zakonitost rješenja i eventualno ga ospore.

Cijeneci sve provedene dokaze, ovaj sud je našao da je Komisija za javne nabavke u konkretnom slučaju bila ovlašćena da donosi rješenja povodom žalbi ponuđača po tenderu broj 0205 i to većinom glasova članova komisije, te da se zakonitost takvih rješenja mogla i morala cijeliti pred Upravnim sudom RCG. Prednje proizilazi iz svih prethodno navedenih zakonskih propisa.

Sud je cijenio i iskaze svjedoka Rama Bralića i ovlašćenog predstavnika Fonda za zdravstveno osiguranje CG Alekse Miranovića koji su naveli da su oni odlučili da uskrate finansiranje ako bi se zaključio ugovor u skladu sa spornim rješenjem, te da oni nijesu ni razmatrali da li je to rješenje zakonito ili ne, već su se opredjelili za ovu odluku da se ne bi nanijela šteta Fondu i Državi za iznos od oko 513.000 €, obzirom da su isti ti lijekovi u prethodnom periodu kupovani po nižoj cijeni za oko 513.000€, pa je našao da isti nijesu od značaja za presuđenje u ovoj krivično pravnoj stvari, te da su oni svojim iskazom samo iskazali svoj stav da Fond neće finansirati takav Ugovor, a što oni smatraju da imaju pravo. I sami ovi svjedoci ne navode da okrivljeni kao predsjednik Komisije za javne nabavke,

odnosno komisija, nije imala ovlašćenja da odlučuje o žalbi, niti navode da je rješenje nezakonito, već ističu da bi finansiranje tog Ugovora nanijelo štetu Fondu i Državi, zbog cijene, a koju okrivljeni kao predsjednik Komisije u vrijeme odlučivanja nije ni znao, a što je tokom postupka nesporno utvrđeno.

Sud je cijenio i ostale dokumenta iz tenderske dokumentacije (rješenja koja je Komisija za javne nabavke povodom žalbi drugih ponuđača donijela po navedenom tenderu), pa je našao da je Komisija za javne nabavke, samo vršila svoja službena ovlašćenja dnoseći ista.

Na osnovu utvrđenog, sud je ubjeđenja da je donio pravilnu odluku, kako je to navedeno izrekom ove presude, jer nije dokazano da je okrivljeni izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, pa ga je iz tih razloga oslobodio od krivice.

Odluka o troškovima krivičnog postupka donijeta je shodno čl. 199 u vezi čl. 203 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore.

Na osnovu izloženog, a shodno čl. 363 tač. 3 Zakonika o krivičnom postupku, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana, 19.10.2009.godine

ZAPISNIČAR

Slađana Vlahović

Dostavna naredba:

Primjerak presude dostaviti

SUDIJA

Jelena Perović Kovačević

ODT Podgorica

Okrivljenom

Braniocu, adv Stevanu Danjanoviću

Postupljeno dana: 19.11.2009. Godine

Namještenik. Slađana Vlahović

